

بررسی اثرات سیتوتوکسیک نانوذره دی اکسید تیتانیوم (TiO₂) بر روی رده سلولی سرطان روده بزرگ (HT29) و آنالیز بیان ژن های آپوتوزی کاسپاز ۳ و ۹ با استفاده از روش Real Time PCR و فلوسیتومتری

فائزه شکرالهی (MSc)^{۱*}، الهه علی عسگری (PhD)^{۱**}، امیر میرزایی (PhD)^۲

^۱ گروه زیست شناسی، واحد تهران شرق، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

^۲ گروه زیست شناسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران

(دریافت مقاله: ۹۶/۱۰/۲۶ - پذیرش مقاله: ۹۷/۴/۳)

چکیده

زمینه: امروزه نانوذرات دی اکسید تیتانیوم (TiO₂) دارای کاربرد وسیع در زمینه های درمانی می باشد. هدف از این مطالعه بررسی اثرات سمیت سلولی آن بر روی رده سلولی سرطان کولون (HT29) و آنالیز بیان ژن های آپوتوزی کاسپاز ۳ و ۹ بود.

مواد و روش ها: در این مطالعه تجربی، اثرات سمیت سلولی نانوذره TiO₂ بر روی رده سلولی HT29 در غلظت های ۳/۱۲۵، ۶/۲۵، ۱۲/۵، ۲۵، ۵۰، ۱۰۰ میکروگرم در میلی لیتر توسط روش MTT مورد بررسی قرار گرفت. به دنبال آن، پس از تیمار سلول های HT29 با غلظت ۵۰ درصد کشندگی TiO₂، میزان بیان ژن های کاسپاز ۳ و ۹ نسبت به ژن مرجع GAPDH با استفاده از روش Real Time PCR بررسی شد. در نهایت به منظور تأیید آپوتوز از روش رنگ آمیزی DAPI و فلوسیتومتری استفاده شد.

یافته ها: تیمار سلول های HT29 با غلظت های مختلف TiO₂ نشان داد که نانوذره TiO₂ در غلظت های ۵۰ و ۱۰۰ میکروگرم در میلی لیتر بیشترین مهار تکثیر سلولی را داشته اند که از لحاظ آماری معنی دار بوده است (P<۰/۰۵). همچنین، بیان ژن های کاسپاز ۳ و ۹ در رده سلولی HT29 تیمار شده با نانوذره طی ۲۴ ساعت به ترتیب به میزان (P=۰/۰۰۰۵) ۲/۶۹±۰/۱۳ و (P=۰/۰۰۰۶) ۳/۴۶±۰/۲۹ (P=۰/۰۰۰۲) افزایش یافت. همچنین نتایج رنگ آمیزی DAPI و فلوسیتومتری نشان داد که سلول های HT29 وارد آپوتوز شده اند.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج می توان نتیجه گیری کرد که در آینده بتوان از نانوذرات TiO₂ به عنوان ترکیب دارویی کاندید جهت اهداف دارویی استفاده کرد، اما نیاز به مطالعات بیشتر دارد.

واژگان کلیدی: نانوذره TiO₂، سرطان کولون، آپوتوز، Real Time PCR، فلوسیتومتری

مقدمه

امروزه استفاده از نانومواد به طور گسترده‌ای در حال افزایش است، به طوری که در تمامی جنبه‌های زندگی وارد شده است و در این بین استفاده از ترکیبات نانو در فرایندهای پزشکی نیز کاربرد روز افزونی پیدا کرده است (۱). نانوذرات دارای کاربردهای مختلفی در پزشکی از جمله پیشگیری و درمان بیماری‌ها، نانو ربات‌ها جهت تشخیص، سنسورهای مختلف پزشکی، تصویربرداری و سیستم دارورسانی می‌باشد (۲). یکی از جنبه‌های کاربردی فناوری نانو که امروزه مورد توجه قرار گرفته است، استفاده از ترکیبات نانو به عنوان ترکیبات ضدسرطان و همچنین استفاد از آن‌ها به عنوان یک سیستم تحویل دارو در درمان سرطان می‌باشد (۳ و ۴). عامل‌دار نمودن و نشان دادن داروهای مورد استفاده در درمان سرطان بر روی نانوذرات سبب می‌شود تا دارو با کارایی بالاتری به سلول‌های سرطانی تحویل داده شود و از طرفی سمیت و عوارض جانبی آن بر روی سلول‌های سالم کاهش یابد (۵).

در سال‌های اخیر به علت افزایش شیوع مرگ و میر ناشی از سرطان‌ها و نقص روش‌های شیمی درمانی و رادیو درمانی در فرم‌های پیشرفته سرطان، نیاز به یافتن شیوه‌های جدید برای کنترل سرطان احساس می‌شود (۶). هدف‌دار نمودن داروهای ضدسرطانی به طوری که فقط روی سلول‌های سرطانی اثرگذار باشند و همچنین استفاده از حداقل غلظت داروها به گونه‌ای که اثرات سمی دارو روی سلول‌های طبیعی کاهش یابد، نیز در این امر ضروری تلقی می‌گردد (۷). از این رو جهت تحویل اختصاصی دارو به بافت سرطانی و کم نمودن عوارض جانبی آن از روش‌های جدید تحویل دارو به بافت با کمک نانوذرات به عنوان حامل می‌توان کمک گرفت (۸). استفاده از نانوذرات با اندازه ۱۰۰ نانومتر یا

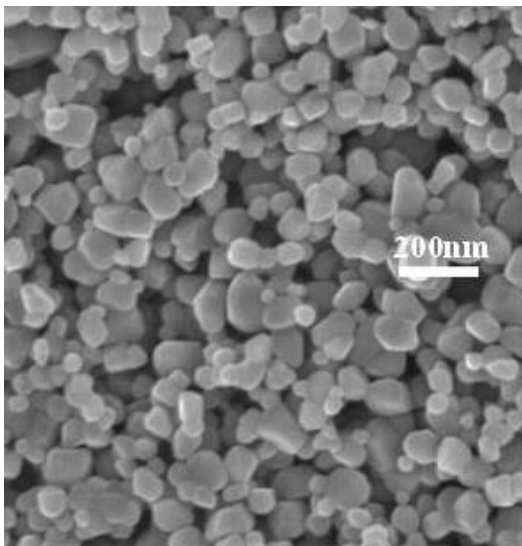
کمتر برای رساندن و هدف‌گیری عوامل تشخیصی و دارویی در پروژه‌های پزشکی سرطان بسیار گسترده شده است (۹). اخیراً بسیاری از نانوذرات به صورت هدفمند برای از بین بردن سلول‌های توموری بدخیم با کاهش سمیت سیستمیک داروهای ضد سرطانی به خدمت گرفته شده‌اند. امروزه استفاده از کاتالیزورهایی که با تابش نور (فوتوکاتالیست) فعال می‌شوند بسیار رایج شده است. یکی از فوتوکاتالیست‌هایی که از گذشته در صنعت کاربرد داشته است، نانوذره دی اکسید تیتانیوم (TiO_2) است و همچنین غیرمضر بودن این ماده برای انسان و محیط زیست به اثبات رسیده است. همچنین از نقطه اقتصادی تهیه این نانوذره مقرون به صرفه بوده و مطالعات انجام شده از ابتدای قرن ۲۰ تا بحال بر روی نانوذره TiO_2 دو نقش متفاوت این ترکیب را به اثبات رسانده است. نقش اول قابلیت اکسیداسیون احیا و نقش دوم تغییر خصوصیات سطح ذرات به حالت هیدروفیلی (آبدوستی) زمانی که TiO_2 بر روی آن سطح قرار گیرد. همچنین این نانوذره دارای سازگاری زیستی بالا (biocompatibility)، مقاوم به مایعات بدن انسان و بسیار مقاوم به خوردگی می‌باشد (۱۰). امروزه نانوذرات دی اکسید تیتانیوم (TiO_2) به عنوان محصولی مهم در نانو تکنولوژی به عنوان ترکیب دارویی و هم چنین کاندیدای جذاب برای رساندن بسیاری از مولکول‌های دارویی کوچک یا بیومولکول‌های بزرگ از قبیل DNA، RNA و پروتئین‌ها می‌باشد. نانوذرات TiO_2 مقاوم به گرما بوده و در اثر تابش نور می‌تواند گونه‌های O_2 و OH را تولید کند که این ترکیبات می‌توانند بر روی لیپیدهای غشایی تأثیر گذاشته و باعث تخریب آن شوند (۱۱). تاکنون مطالعات مختلفی بر روی تأثیر نانوذره TiO_2 بر روی سلول‌های سرطانی به انجام رسیده است.

آپوپتوزی کاسپاز ۳ و ۹ و همچنین تأیید القای آپوپتوز توسط روش رنگ آمیزی DAPI و فلوسیتومتری می باشد.

مواد و روش ها

خصوصیات نانوذره تیتانیوم دی اکسید (TiO₂) مورد مطالعه

نانوذره TiO₂ خریداری شده از شرکت پیشگامان نانومواد ایرانیان دارای متوسط اندازه ذرات نانو اکسید تیتانیوم ۲۰ نانومتر، ۹۹/۹۹ درصد خلوص و از شرکت امریکایی US Nano می باشد (شکل ۱).

شکل ۱) تصاویر میکروسکوپ الکترونی گذاره (TEM) از نانوذره دی اکسید تیتانیوم. تصویر گرفته شده با بزرگنمایی $\times 100000$ می باشد.

Fig 1) The transmission electron microscopy image of titanium dioxide nanoparticle with $\times 100000$ magnification.

کشت سلول و بررسی اثرات سمیت سلولی

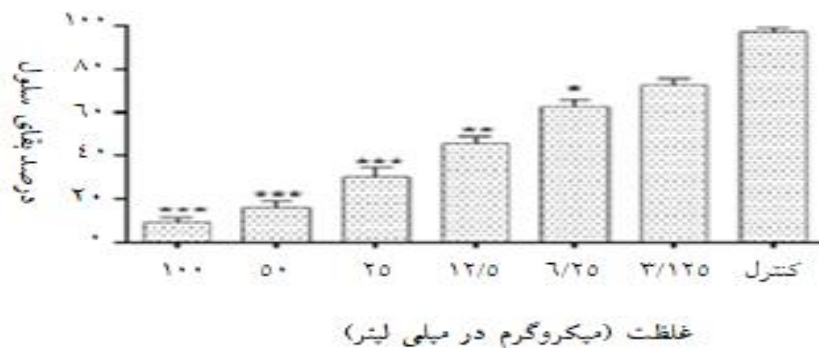
رده سلولی سرطان کولون (HT29) از بانک سلولی انستیتو پاستور ایران با مشخصات - HT29 cell: Human colon cancer cell Line (NCBI C135) تهیه شد. سلولها در محیط کشت DMEM غنی شده با ۱۰ درصد سرم جنین گاوی،

و ننگ (Wnag) و همکاران، اثرات سیتوتوکسیک و آپوپتوزیس نانوذره TiO₂ را بر روی رده سلولی سرطان ریه (A549) مورد مطالعه قرار دادند. در این مطالعه با استفاده از تست MTT نشان داده شد که نانوذره TiO₂ دارای خاصیت سمیت سلولی وابسته به دوز است و بیشترین سمیت سلولی در غلظت ۵۰ تا ۲۰۰ میکروگرم در میلی لیتر مشاهده شد. با استفاده از روش رنگ آمیزی DAPI مشخص شد که سلولها وارد فاز آپوپتوزیس شده اند. همچنین نتایج فلوسیتومتری نشان داد که در غلظت های ۱۰۰ و ۲۰۰ میکروگرم در میلی لیتر سلولها وارد فاز آپوپتوزیس می شوند (۱۲).

سرطان روده بزرگ یا سرطان کولون یکی از انواع پر شیوع سرطان در سرتاسر دنیا می باشد، بطوری که در تمام دنیا، سرطان کولون، سومین نوع معمول سرطان است و ۱۰ درصد تمامی موارد سرطان را در بر می گیرد (۱۳). در سال ۲۰۱۲، ۱/۴ میلیون مورد ابتلای جدید به این بیماری و همین طور ۶۹۴ هزار مورد مرگ از آن اتفاق افتاد. این بیماری در کشورهای توسعه یافته شایع تر است و ۶۵ درصد موارد در این کشورها یافت می شود و شیوع این بیماری در زنان کمتر از مردان است (۱۴). به طور معمول جهت درمان سرطان کولون از روش های جراحی، شیمی درمانی، پرتودرمانی و غیره استفاده می کنند اما این روشها دارای اثرات جانبی زیادی می باشند، بنابراین استفاده از روش های درمانی جایگزین از اهمیت خاصی برخوردار می باشد که این راهکارهای جایگزین، استفاده از نانوذرات می باشد (۱۵). تاکنون مطالعات انجام گرفته بر روی اثرات سمیت سلولی نانوذره TiO₂ بر روی رده های سلولی سرطان ریه، سرطان سینه، سرطان پروستات و سرطان دهانه رحم به انجام رسیده است (۱۶). هدف از این مطالعه بررسی اثرات سمیت سلولی نانوذره TiO₂ بر روی رده سلولی سرطان کولون (HT29) و آنالیز بیان ژن های

درصد و دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد انکوبه شد. سپس رنگ MTT، جداسازی شد و کریستال‌های فورمازان تولید شده به وسیله سلول‌های زنده در ایزوپروپانول حل گردید. در نهایت جذب نمونه‌ها با استفاده از دستگاه الیزاریدر (ELISA reader, Oraganon Teknika) (هلند) در طول موج ۵۷۰ نانومتر خوانده و ثبت شد و میزان کشندگی سلول توسط فرمول زیر محاسبه شد: $100 \times (\text{جذب نوری سلول‌های تیمار شده}) = \text{میزان بقای سلولی}$ همچنین میزان غلظت ۵۰ درصد کشندگی IC50 یا Half maximal inhibitory concentration) نیز بررسی شد.

گلوتامین ۲ میلی‌مولار و سدیم پیرووات ۱ میلی‌مولار در ۵ درصد CO₂ در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی‌گراد کشت داده شدند. به منظور بررسی اثرات کشندگی نانوذرات TiO₂ بر روی رده سلولی سرطانی HT29 از روش کالریمتری MTT (Sigma Aldrich, Germany) استفاده شد. در ابتدا تعداد ۱×۱۰^۶ سلول HT29 در داخل چاهک‌های ۹۶ خانه‌ای کاشته شد و غلظت‌های ۱۰۰، ۵۰، ۲۵، ۱۲/۵، ۶/۲۵ و ۳/۱۲۵ میکروگرم در میلی‌لیتر از نانوذره TiO₂ بر روی رده سلولی HT29 به مدت ۲۴ ساعت تیمار شد. به دنبال آن بعد از ۲۴ ساعت، محتوای چاهک‌های پلیت ۹۶ خانه‌ای تخلیه شد و به آن رنگ MTT (Microculture Tetrazolium Test) اضافه شد و به مدت ۴ ساعت تحت شرایط ۵CO₂

شکل ۲) درصد بقای سلول‌های HT29 در برابر غلظت‌های مختلف نانوذره دی‌اکسید تیتانیوم در مدت زمان ۲۴ ساعت، نتایج به صورت درصد بقا در مقایسه با نمونه‌های کنترل گزارش شده است (P<0.05*، P<0.01**، P<0.001***، n=3).

Fig. 2) The cell viability of HT29 cells against differennr concentration of titanium dioxide nanoparticle in 24 hours. Percentage of viability is expressed relative to untreated controls (P<0.05*, P<0.01**, P<0.001***, n=3).

استفاده از کیت استخراج RNA (کیاژن، آمریکا) طبق دستورالعمل آن استخراج شد و غلظت آن به وسیله دستگاه نانودراپ (IMPLEN GmbH، آلمان) اندازه‌گیری شد. سنتز مولکول‌های cDNA با استفاده از کیت Revert Aid™ First strand cDNA

سنتز cDNA و اندازه‌گیری بیان ژن‌های کاسپاز ۳ و ۹ در این مطالعه، میزان بیان ژن‌های آپوپتوزی کاسپاز ۳ (casp3) و ۹ (casp9) با استفاده از روش Real Time PCR سنجیده شد. در ابتدا RNA سلول‌های تیمار شده و نشده با نانوذرات TiO₂

اختصاصی هر ژن، ۵ میکرولیتر cDNA (۳۰۰ نانوگرم) و مابقی آب مقطر دوبار تقطیر اضافه شد تا به حجم نهایی ۲۰ میکرولیتر رسید. در نهایت واکنش Real Time PCR با استفاده از دستگاه Light cycler (Bioneer، کره) با شرایط دمایی ۹۵ درجه سانتی‌گراد: ۱ دقیقه، ۹۵ درجه سانتی‌گراد ۱۵ ثانیه، ۶۰ درجه سانتی‌گراد ۶۰ ثانیه انجام گرفت. در این مطالعه، اختلاف چرخه‌های آستانه به دست آمده از نمونه‌های مورد آزمایش (سلول‌های تیمار شده با نانوذره) و نمونه‌های کنترل (سلول‌های تیمار نشده با نانوذره) محاسبه و با استفاده از فرمول $\Delta\Delta Ct$ ، نسبت ژن هدف به ژن مرجع (GAPDH) از طریق $2^{-\Delta\Delta Ct}$ محاسبه شد.

رنگ‌آمیزی DAPI

جهت بررسی آپوپتوز در سلول‌های HT29 تیمار شده با نانوذره TiO₂ از روش رنگ‌آمیزی DAPI استفاده شد. به منظور رنگ‌آمیزی سلول‌ها با رنگ DAPI ابتدا سلول‌ها در پلیت ۶ خانه کاشته شدند به دنبال آن سلول‌ها با غلظت IC50 از نانوذره به مدت ۲۴ ساعت تیمار شدند و با فرمالدهید ۰/۴ درصد فیکس شدند. در ادامه، سلول‌ها با رنگ DAPI ۰/۵ میلی‌گرم در میلی‌لیتر به مدت ۵ دقیقه در دمای اتاق رنگ‌آمیزی شدند. سلول‌ها مجدد با PBS دو بار شستشو داده شدند و با میکروسکوپ فلورسانس مشاهده شدند. در نهایت آپوپتوز با قطعه قطعه شدن هسته تعیین شدند.

آنالیز میزان آپوپتوز/نکروز سلول‌های HT29 توسط

روش فلوسیتومتری

به منظور بررسی میزان القای آپوپتوز در سلول‌های کولون (HT29) تیمار شده با نانوذره TiO₂، این سلول‌ها با استفاده از روش AnnexinV/propidium iodide (PI)

Synthesis Kit (Fermentas، لیتوانی) انجام گرفت که مخلوط واکنش حاوی ۵ میکرولیتر بافر واکنش ۵x، یک میکروگرم RNA، ۰/۵ میکرولیتر آغازگر شش نوکلئوتیدی تصادفی، ۰/۵ میکرولیتر آغازگر الیگو dT، دو میکرولیتر مخلوط داکسی نوکلئوتید تری فسفات (۱۰ میلی‌مولار)، یک میکرولیتر مهارکننده آنزیم RNase (۲۰ واحد در میکرولیتر)، یک میکرولیتر آنزیم رونوشت بردار معکوس و آب مقطر دو بار تقطیر (تا حجم نهایی ۲۰ میکرولیتر) بود. برنامه دمایی- زمانی به صورت ۲۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۵ دقیقه (برای اتصال آغازگر)، ۴۲ درجه سانتی‌گراد به مدت ۶۰ دقیقه (ساخت cDNA)، ۷۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۵ دقیقه (غیرفعال شدن رونوشت بردار معکوس) و ۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۵ دقیقه انجام گرفت. پرایمرهای مورد استفاده برای ژن‌های هدف کاسپاز ۳ و ۹ و ژن GAPDH به عنوان کنترل داخلی مورد استفاده قرار گرفت. توالی آغازگرهای ژن‌های مورد مطالعه کاسپاز ۳ و ۹ و GAPDH در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱) توالی پرایمرهای ژن‌های کاسپاز ۳، ۹ و GAPDH	
نام ژن	توالی پرایمر (۵ به ۳)
کاسپاز ۳ (<i>casp3</i>)	F ATGGGAGCAAGTCAGTGGAC R CGTACCAGAGCGAGATGACA
کاسپاز ۹ (<i>casp9</i>)	F GGCGGAGCTCATGATGTCTGTG R TTCCGGTGTGCCATCTCCATCA
GAPDH	F CGTCTGCCCTATCAACTTTTCG R CGTTTCTCAGGCTCCCTCT

واکنش Real Time PCR شامل ۱۰ میکرولیتر Applied SYBR-Green PCR Master Mix (Biosystems, Warrington, UK)، یک میکرولیتر (۴۰۰ نانومولار) از پرایمرهای جلویی و برگشتی

پروفایل بیانی ژن‌های مورد مطالعه در سلول‌های HT29

تیمار شده با نانوذره TiO_2

جهت بررسی بیان ژن‌های *casp3*، *casp9* از پرایمرهای طراحی شده اختصاصی که فقط قطعه مورد نظر را تکثیر کرده و از تکثیر قطعات غیر اختصاصی ممانعت شود، استفاده شد. نمودار حاصل از تابش فلورسانس مربوط به محصولات مختلف واکنش PCR در شکل ۳ نشان داده شده است (کلیه تیمارها و واکنش‌های PCR به صورت داپلیکیت انجام گرفت). نتایج این مرحله حاکی از آن بود که، دمای اتصال پرایمر مناسب برای هر دو ژن *casp3*، *casp9* به ترتیب با دمای $84/13$ درجه سانتی‌گراد و دمای $87/91$ درجه سانتی‌گراد بود (شکل ۳). تغییر در بیان ژن‌ها در سلول HT29 تیمار شده با غلظت IC_{50} نانوذره TiO_2 بعد از ۲۴ ساعت ارزیابی شد. نسبت بیان ژن‌های *casp3* و *casp9* به ژن مرجع در رده سلولی HT29 تیمار شده با نانوذره طی ۲۴ ساعت به ترتیب به میزان $(P=0/0005)$ و $2/69 \pm 0/13$ ($P=0/0006$) و $3/46 \pm 0/29$ ($P=0/0002$) افزایش یافت (شکل ۴).

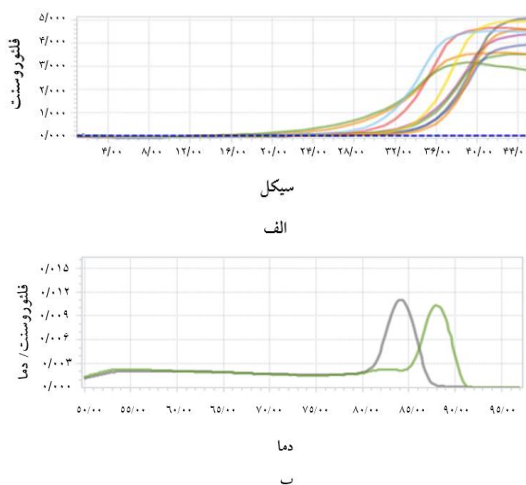

Fig 3) The amplification plot of desired genes. (B): Melting curve analysis. The purple peak shows melting curve of *casp3* gene with $84.13^{\circ}C$ and green peak shows the metig curve of *casp 9* gene with $87.91^{\circ}C$.

(Apoptosis detection kit, Roch, Germany) دستگاه فلوسیتومتری بر اساس دستورالعمل مربوطه مورد مطالعه قرار گرفتند. سلول‌های HT29 (1×10^5) سلول/چاهک) با غلظت IC_{50} عصاره به مدت ۲۴ ساعت تیمار شده و سلول‌های تیمار نشده HT29 به عنوان کنترل مورد استفاده قرار گرفتند. طول موج برانگیخته (Excitation wavelength) استفاده شده 488 نانومتر و طول موج انتشار (emission wavelength) 610 نانومتر برای PI بود. در نهایت میزان سلول‌های نکروز/آپتوز شده توسط دستگاه فلوسیتومتری مورد مطالعه قرار گرفتند.

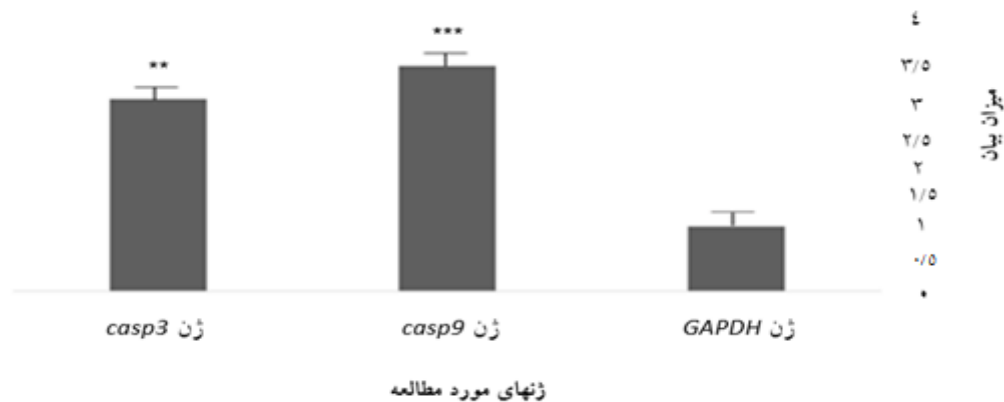
تجزیه و تحلیل آماری

محاسبه آماری این مطالعه با استفاده از نرم‌افزار SPSS ویرایش ۱۶ انجام گردید و نتایج با آنالیز واریانس یک طرفه (One way ANOVA) و با تست *Tukey's post-hoc* مورد بررسی قرار گرفت و اطلاعات به صورت $mean \pm standard deviation$ (SD) نمایش داده شده‌اند و $P < 0/05$ معنی‌دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

تیمار سلول‌های HT29 با نانوذرات TiO_2 در مدت ۲۴ ساعت

تیمار سلول‌های HT29 با غلظت‌های مختلف $3/125$ ، $6/25$ ، $12/5$ ، 25 ، 50 ، 100 میکروگرم در میلی‌لیتر نانوذره TiO_2 با استفاده از تست MTT طی مدت ۲۴ ساعت انجام شد. بر اساس تست آماری *one way ANOVA* گروه‌های تست با گروه کنترل مورد مقایسه قرار گرفته است. نتایج نشان می‌دهد که نانوذره TiO_2 در غلظت‌های 50 و 100 میکروگرم در میلی‌لیتر بیشترین مهار تکثیر سلولی را داشته‌اند که از لحاظ آماری معنی‌دار بوده است ($P < 0/001$) (شکل ۲). همچنین میزان IC_{50} برای نانوذره دی‌اکسید تیتانیوم در مدت زمان ۲۴ ساعت 6 میکروگرم در میلی‌لیتر محاسبه گردید.

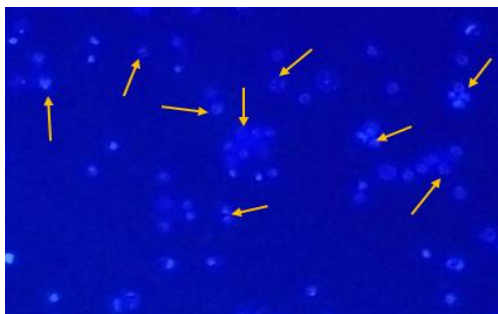

شکل ۴) بررسی بیان ژن های *casp9* و *casp3* در مقایسه با ژن مرجع (*GAPDH*). ($P < 0.05^*$, $P < 0.01^{**}$, $P < 0.001^{***}$, $n=3$).
 Fig. 4) The gene expression of *casp3* and *casp9* in comparison of reference gene (*GAPDH*). ($P < 0.05^*$, $P < 0.01^{**}$, $P < 0.001^{***}$, $n=3$).

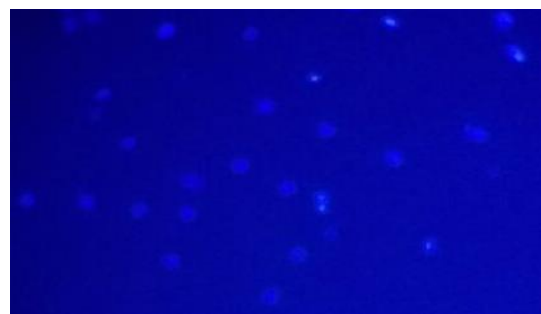
مشاهده می شود، هسته سلول های تیمار شده با نانوذرات TiO₂ در مقایسه با سلول های کنترل تغییر شکل داده است که نشان دهنده وقوع فرایند آپوپتوز می باشد.

رنگ آمیزی DAPI

در این مطالعه به منظور بررسی فرایند آپوپتوز از روش رنگ آمیزی DAPI استفاده شد. همانطور که در شکل ۵

(B)

(A)

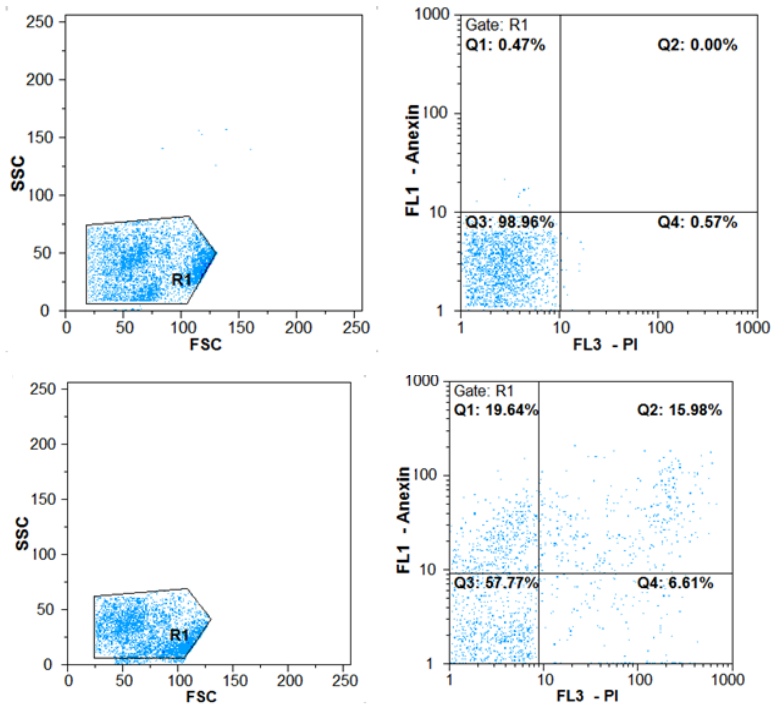
شکل ۵) رنگ آمیزی DAPI به منظور تشخیص آپوپتوز. A: سلول قبل از تیمار، B: سلول بعد از تیمار با غلظت IC50 نانوذره TiO₂ در مدت ۲۴ ساعت (B). فلش ها سلول های آپوپتوتیک را نشان می دهند.

Fig 5) DAPI staining in order to detection of apoptosis. A: The cells before treatment, B: after treatment with IC50 value of TiO₂ nanoparticle in 24 h. (B): The arrows shows apoptotic cells.

هسته سلول در زمان نکروز متصل می شود. نتایج فلوسیتومتری در شکل ۶ نشان داده شده است که طی آن مربع سمت چپ بالا (Q1) بیانگر درصد سلول های آپوپتوز تأخیری، مربع بالا سمت راست (Q2) نشان دهنده سلول های دچار آپوپتوز اولیه می باشد. همانطوری که نتایج نشان می دهد نانوذره TiO₂ سلول را به سمت آپوپتوز ۳۸ درصدی هدایت کرده است.

نتایج فلوسیتومتری

به منظور تعیین میزان آپوپتوز القا شده در سلول های HT29 تیمار شده با غلظت IC50 نانوذره TiO₂ این سلول ها با FITC Annexin V and PI رنگ آمیزی شده و توسط دستگاه فلوسیتومتری مطالعه شدند. در طی فاز اولیه آپوپتوز، فسفاتیدیل سرین به خارج از غشا سلولی منتقل شده و توسط Annexin V رنگ می شود و رنگ PI به

شکل ۶) نتایج آنالیز فلوسایتومتری تأثیر نانوذره TiO_2 بروی رده سلولی HT29. دو تصویر بالا: نمونه کنترل تیمار نشده، دو تصویر پایین: نمونه تحت تیمار نانوذره. در تصاویر چهارخانه: مربع سمت چپ پایین: سلول‌های زنده، مربع سمت چپ بالا: آپوپتوز اولیه، مربع سمت راست پایین: نکروز، مربع سمت راست بالا: آپوپتوز تأخیری. در نمونه‌های تحت تیمار نانوذره سلول‌ها وارد آپوپتوز ۳۸ درصدی شده‌اند.

Fig 6) The flowcytometry analysis of TiO_2 nanoparticle on HT29 cell line. Two upper images: untreated cells (Control), two lower images: treated cells with nanoparticle. The bottom left square: live cells, top left square: early apoptosis, bottom right square: necrosis, upper right square: delayed apoptosis

بحث

حذف می‌شوند (۱۷). سلول‌های سرطانی از مرگ برنامه‌ریزی شده فرار می‌کنند که یکی از دلایل آن تغییر در بیان ژن‌هایی است که در تنظیم این فرآیند دخیل می‌باشند (۱۸). بیشتر عوامل ضد سرطانی آثار درمانی خودشان را با القای مرگ سلولی برنامه‌ریزی شده اعمال می‌کنند. القای مرگ برنامه‌ریزی شده یکی از مهم‌ترین روش‌ها به منظور از بین بردن بدون عارضه سلول‌های سرطانی است (۱۹). در این مطالعه، با استفاده از روش رنگ‌سنجی MTT نشان داده شد که نانوذرات TiO_2 دارای اثر کشندگی وابسته به غلظت در سلول‌های سرطانی HT29 می‌باشند. علاوه بر این، در تحقیق حاضر مشخص شد نانوذرات TiO_2 ، باعث افزایش آپوپتوز در

خاصیت ضد سرطانی نانوذرات از چندین سال قبل مشخص شده است و به همین دلیل نانوذرات از اهمیت بالایی برخوردار هستند. با توجه به اینکه تغییرات ژنتیکی زیادی مورد نیاز است تا فرم سرطانی یک سلول ایجاد شود و به علت اینکه ایجاد بسیاری از سرطان‌ها جنبه ارثی دارد، در برخی از انواع سرطان‌ها بعد از درمان و جراحی، امکان ایجاد توده اولیه وجود دارد (۱۶). علاوه بر متاستاز، پدیده آپوپتوز یا مرگ برنامه‌ریزی شده سلول، مهم‌ترین شکل خودکشی سلول به شمار می‌رود. در این فرآیند بدون آنکه سلول‌ها و یا بافت‌های اطراف صدمه ببینند، سلول‌های ناخواسته، آسیب دیده و خطرناک

سلول‌های سرطانی HT29 شده است.

امروزه مرکز توجه مطالعات سرطان، جستجوی عوامل ضد سرطان با ضریب اطمینان بالاتر و قابلیت پذیرش بیشتر برای بیماران می‌باشد. علاوه بر این نانوذرات می‌توانند در ترکیب با شیمی درمانی سیتوتوکسیک و یا اشعه درمانی برای فعالیت ضد سرطانی سینرژیسیم و یا مازاد عمل کنند. بنابراین درمان هدف‌دار شده به عنوان یک راهکار جدید و امیدوار کننده برای درمان سرطان است. با پیدایش علم نانو تکنولوژی، الگوی سیستم‌های انتقال دارو توسعه یافته است که این می‌تواند حمل کننده بسیاری از داروهای با خواص شیمیایی باشد و به طور فعال سلول‌های مشخص را هدف‌گیری کند و از سدهای بیولوژیکی عبور کرده و محموله خود را در جایگاه هدف بدون مداخلات دارویی انتقال دهند. امروزه توسعه نانوذرات به عنوان حاملین مؤثر دارو در مرکز توجه است (۲۰). در این مطالعه از نانوذرات TiO₂ جهت اهداف سیتوتوکسیک علیه رده سلولی سرطان کولون با استفاده از روش MTT استفاده شد. نتایج نشان داد که در غلظت‌های ۵۰ و ۱۰۰ میکروگرم در میلی‌لیتر دارای اثرات معنادار سمیت سلولی می‌باشد. یکی از دلایلی که نانوذرات TiO₂ اثر قابل توجهی بر روی سلول‌های سرطانی HT29 داشتند، این است که این پدیده به دلیل اثر مستقیم آن‌ها بر روی سامانه تنفسی سلول در میتوکندری می‌باشد. بنابراین با توجه به میزان فعالیت بالای میتوکندری در فرایند تنفس سلول‌های سرطانی نسبت به سلول‌های طبیعی، بستر مناسبی برای نانوذره TiO₂ جهت تخریب سلول‌های سرطانی فراهم می‌شود (۲۱). یکی دیگر از دلایل، تفاوت‌های ریخت‌شناسی بین غشاء سلول‌های سرطانی از لحاظ تفاوت اندازه منافذ آن‌ها می‌باشد (۲۲). مطالعات مختلفی جهت بررسی اثرات

سیتوتوکسیک نانوذرات TiO₂ بر روی رده‌های سلول سرطانی به انجام رسیده است. گارسیا کونتراس (Garcia-Contreras) و همکاران، اثرات سمیت سلولی نانوذره TiO₂ را بر روی رده سلولی کارسینوما سلول‌های دهانی با روش MTT مورد مطالعه قرار دادند. نتایج این مطالعه نشان داد که نانوذره TiO₂ در غلظت‌های پایین (۳/۲-۰/۲ میلی‌مولار) فاقد سمیت سلولی معنادار می‌باشد اما در غلظت‌های بالاتر اثرات سمیت سلولی قابل توجهی دارد (۲۳). همچنین چلیا (Chellappa) و همکاران، اثرات سیتوتوکسیک نانوذره TiO₂ را بر روی رده سلولی MG63 مورد مطالعه قرار دادند. نتایج این تحقیق نشان داد که سمیت سلولی نانوذره TiO₂ وابسته به دوز و زمان است و پیشنهاد دادند که این نانوذره می‌تواند کاربردهای بیومدیکال داشته باشد (۲۴). بطور کلی نتایج مطالعه ما با سایر مطالعات در زمینه سمیت سلولی نانوذره TiO₂ همخوانی دارد. یکی دیگر از مکانیسم‌های سمیت سلولی نانوذره TiO₂ ایجاد رادیکال‌های سمی اکسیژن (ROS) می‌باشد که باعث برهم زدن تعادل ردوکس سلولی می‌شوند که اصطلاحاً استرس اکسیداتیو نامیده می‌شود. استرس اکسیداتیو باعث تخریب آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان سلولی، تخریب ساختار DNA سلولی، اکسیداسیون پروتئین‌های سلولی و لیپید غشایی و در نهایت مرگ سلولی می‌شود (۲۵).

به طور کلی القاء مرگ برنامه‌ریزی شده سلولی یکی از رویکردهای جذاب در حوزه نانو به شمار می‌رود. مسیر مرگ سلولی می‌تواند شامل فعال‌سازی رویدادهای پروآپتوتیک اندامک میتوکندری در سلول باشد که با آزاد سازی سیتوکروم C از آن آغاز می‌شود. علاوه بر این اثرات نانوذرات نقره در افزایش بیان ژن پروتئاز کاسپاز ۳ در سلول‌های سرطانی و القاء مرگ برنامه‌ریزی

پیدا می‌کنند اما به‌طور قابل توجهی سمیت سلولی و آپوپتوز را القا نمی‌کنند و این نکته در زمینه عدم سمیت سلولی این نانوذره بر روی سلول‌های نرمال و سالم بسیار حایز اهمیت است که بتوان در آینده به عنوان کاندید دارویی ضدسرطان مورد استفاده قرار گیرد (۲۷). بدیهی است که شناسایی اهمیت الگوی بیان ژن‌های آپوپتوزی در پاسخ به فعالیت متاستازی داروهای ضدسرطانی حائز اهمیت است. بنابراین بررسی‌های بیشتری برای اثبات اینکه پروفایل بیانی mRNA این ژن می‌تواند در پاسخ به درمان ضروری است.

نتیجه‌گیری

نتایج به‌دست آمده از این مطالعه استفاده درمانی نانوذرات TiO_2 را در سلول‌های سرطانی کولون نشان داد. طبق این بررسی‌ها مطالعات بالینی روی مدل حیوانی و انسانی برای تأیید اثر نانوذرات و همچنین تأثیر این نانوذره بر روی رده سلولی سالم و نرمال ضروری می‌باشد. بنابراین استفاده از نانوذرات TiO_2 در افزایش بیان برخی ژن‌های پروآپوپتوزی می‌تواند مؤثر باشد. می‌توان بر اساس این تحقیق و تحقیقات پیشین نتیجه گرفت که نانوذره TiO_2 اثرات ضد سرطانی قدرتمندی بر سلول‌های سرطانی دارد و مشتقات این ترکیب در آینده می‌تواند نقش مهمی در درمان این نوع از سرطان‌ها بازی کنند. بنابراین در صورتی که پروسه بالینی این نانوذره تأیید شود، این نانوذرات می‌توانند در موارد بالینی برای بیماران مبتلا به سرطان کولون در آینده به کار گرفته شوند.

سپاس و قدردانی

این مطالعه بخشی از پایان نامه دانشجوی کارشناسی ارشد رشته سلولی و مولکولی خانم فائزه شکرالهی

شده سلولی در مطالعات مختلف نشان داده شده است (۲۶). در مطالعه ما به دنبال تیمار سلول‌های سرطانی HT29 میزان بیان ژن‌های آپوپتوزی کاسپاز ۳ و ۹ با روش Real Time PCR مورد مطالعه قرار گرفت. نتایج نشان داد که بعد از تیمار سلول‌ها میزان بیان ژن‌های مورد مطالعه افزایش بیان چشمگیری دارند که بیانگر القای آپوپتوز در سلول‌های HT29 می‌باشد. همچنین نتایج نشان داد که نانوذرات TiO_2 می‌توانند آپوپتوز را القا کنند که توسط رنگ‌آمیزی DAPI و فلوسیتومتری نشان داده شد.

یکی از موضوعات مهم در زمینه استفاده از نانوذرات فلزی در درمان سرطان، عدم سمیت سلولی نانوذرات بر روی سلول‌های نرمال است. مطالعات نشان می‌دهد که نانوذرات TiO_2 بر رده‌های سلول سرطانی تأثیر بیشتری دارد که این پدیده به دلیل اثر مستقیم آن‌ها بر روی سامانه تنفسی سلول در میتوکندری می‌باشد. بنابراین با توجه به میزان فعالیت بالای میتوکندری در فرایند تنفس سلول‌های سرطانی نسبت به سلول‌های طبیعی، بستر مناسبی برای نانوذره TiO_2 تخریب سلول‌های سرطانی فراهم می‌شود. یکی دیگر از دلایل تفاوت‌های ریخت‌شناسی بین غشاء سلول‌های سرطانی و طبیعی از لحاظ تفاوت اندازه منافذ آن‌ها می‌باشد. همچنین اختلاف در شکل، اندازه و بار سطحی نانوذرات عامل دیگر در تفاوت میزان سمیت نانوذرات بین سلول‌های سرطانی و نرمال می‌باشد. برون (Brune) و همکاران، تأثیر نانوذرات TiO_2 را بر روی اپی‌تلیال گوارشی در شرایط آزمایشگاهی و بدن موجود زنده مورد مطالعه قرار دادند. نتایج این مطالعه نشان داد که نانوذرات TiO_2 از اپی‌تلیال ایلئوم و کولون عبور کرده و آگلومره می‌شود. در شرایط آزمایشگاهی این نانوذرات در سلول‌های M و سلول‌های مخاطی تجمع

تضاد منافع

هیچ گونه تعارض منافع توسط نویسندگان بیان نشده است.

است که با حمایت دانشگاه آزاد اسلامی به اجرا درآمده است. بدین وسیله از تمامی افرادی که در انجام این تحقیق همکاری نموده اند کمال تشکر و قدردانی به عمل می آید.

References:

1. Salata O. Applications of nanoparticles in biology and medicine. *J Nanobiotechnology* 2004; 2: 3.
2. Liang XJ, Chen C, Zhao Y, et al. Biopharmaceutics and therapeutic potential of engineered nanomaterials. *Curr Drug Metab* 2008; 9(8): 697-709.
3. Bae KH, Chung HJ, Park TG. Nanomaterials for cancer therapy and imaging. *Mol Cells* 2011; 31(4): 295-302.
4. Zhang G, Zeng X, Li P. Nanomaterials in cancer-therapy drug delivery system. *J Biomed Nanotechnol* 2013; 9(5): 741-50.
5. Chen Y, Chen H, Shi J. Drug delivery/imaging multifunctionality of mesoporous silica-based composite nanostructures. *Expert Opin Drug Deliv* 2014; 11(6):917-30.
6. Zaimy MA, Saffarzadeh N, Mohammadi A, et al. New methods in the diagnosis of cancer and gene therapy of cancer based on nanoparticles. *Cancer Gene Ther* 2017; 24(6): 233-43.
7. Pérez-Herrero E, Fernández-Medarde A. Advanced targeted therapies in cancer: Drug nanocarriers, the future of chemotherapy. *Eur J Pharm Biopharm* 2015; 93: 52-79.
8. Estanqueiro M, Amaral MH, Conceição J, et al. Nanotechnological carriers for cancer chemotherapy: the state of the art. *Colloids Surf B Biointerfaces* 2015; 126: 631-48.
9. Ali I, Lone MN, Suhail M, et al. Advances in Nanocarriers for Anticancer Drugs Delivery. *Curr Med Chem* 2016; 23(20): 2159-87.
10. Peer D, Karp JM, Hong S, et al. Nanocarriers as an emerging platform for cancer therapy. *Nat Nanotechnol* 2007; 2(12): 751-60.
11. Shi H, Magaye R, Castranova V, et al. Titanium dioxide nanoparticles: a review of current toxicological data. *Part Fibre Toxicol* 2013; 10: 15.
12. Wang Y, Cui H, Zhou J, et al. Cytotoxicity, DNA damage, and apoptosis induced by titanium dioxide nanoparticles in human non-small cell lung cancer A549 cells. *Environ Sci Pollut Res Int* 2015; 22(7): 5519-30.
13. Tariq K, Ghias K. Colorectal cancer carcinogenesis: a review of mechanisms. *Cancer Biol Med* 2016; 13(1): 120-35.
14. Carethers JM, Jung BH. Genetics and genetic biomarkers in sporadic colorectal cancer. *Gastroenterology* 2015; 149(5): 1177-90.
15. Edwards MS, Chadda SD, Zhao Z, et al. A systematic review of treatment guidelines for metastatic colorectal cancer. *Colorectal Dis* 2012; 14(2): e31-47.
16. Bharali DJ, Khalil M, Gurbuz M, et al. Nanoparticles and cancer therapy: a concise review with emphasis on dendrimers. *Int J Nanomedicine* 2009; 4: 1-7.
17. Elmore S. Apoptosis: a review of programmed cell death. *Toxicol Pathol* 2007; 35(4): 495-516.
18. Fernald K, Kurokawa M. Evading apoptosis in cancer. *Trends Cell Biol* 2013; 23(12): 620-33.
19. Kiess W, Gallaher B. Hormonal control of programmed cell death/apoptosis. *Eur J Endocrinol* 1998; 138(5): 482-91.
20. Gmeiner WH, Ghosh S. Nanotechnology for cancer treatment. *Nanotechnol Rev* 2015; 3(2): 111-22.
21. Scatena R. Mitochondria and cancer: a growing role in apoptosis, cancer cell metabolism and dedifferentiation. *Adv Exp Med Biol* 2012; 942: 287-308.

22. Nicolson GL. Cell membrane fluid-mosaic structure and cancer metastasis. *Cancer Res* 2015; 75(7): 1169-76.
23. Garcia-Contreras R, Scougall-Vilchis RJ, Contreras-Bulnes R, et al. Effects of TiO₂ nanoparticles on cytotoxic action of chemotherapeutic drugs against a human oral squamous cell carcinoma cell line. *In Vivo* 2014; 28(2): 209-15.
24. Chellappa M, Anjaneyulu U, Manivasagam G, et al. Preparation and evaluation of the cytotoxic nature of TiO₂ nanoparticles by direct contact method. *Int J Nanomedicine* 2015; 10 Suppl 1: 31-41.
25. Dubey A, Goswami M, Yadav K, et al. Oxidative stress and nano-toxicity induced by TiO₂ and ZnO on WAG cell line. *PLoS One* 2015; 10(5): e0127493.
26. Ghavami S, Hashemi M, Ande SR, et al. Apoptosis and cancer: mutations within caspase genes. *J Med Genet* 2009; 46(8): 497-510.
27. Brun E, Barreau F, Veronesi G, et al. Titanium dioxide nanoparticle impact and translocation through ex vivo, in vivo and in vitro gut epithelia. *Part Fibre Toxicol* 2014; 11: 13.

Original Article

Cytotoxic Effects of Titanium Dioxide Nanoparticles on Colon Cancer Cell Line (HT29) and Analysis of Caspase-3 and 9 Gene Expression Using Real Time PCR and Flow Cytometry

F. Shokrolahi (MSc)^{1*}, E. Aliasgari (PhD)^{1**}, A. Mirzaie (PhD)²

¹ Department of Biology, East Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

² Department of Biology, Roudehen Branch, Islamic Azad University, Roudehen, Iran

(Received 16 Jan, 2018 Accepted 24 Jun, 2018)

Abstract

Background: Today, titanium dioxide (TiO₂) nanoparticles present extensive therapeutic applications. The present study was conducted to investigate the cytotoxicity of TiO₂ on colon cancer cell line (HT29), and analyze the expression of caspase-3 and 9 genes.

Materials and Methods: The present experimental study used the MTT assay to examine the cytotoxicity of 3.125, 6.25, 12.5, 25, 50 and 100 µg/ml concentrations of TiO₂ nanoparticles on cell line HT29. After the treatment of HT29 cells with IC₅₀ concentration of TiO₂, the gene expression levels of caspase-3 and caspase-9 were investigated and compared with the reference gene of GAPDH using real time PCR. DAPI staining and flow cytometry were ultimately used to confirm apoptosis in HT29 cells.

Results: The treatment of HT29 cells with different concentrations of TiO₂ showed that TiO₂ nanoparticles at 50 and 100 µg/ml concentrations present the highest cytotoxicity, which was statistically significant (P<0.05). Moreover, the expression of caspase-3 gene was found to be significantly upregulated by 2.0±69.13 (P<0.001) and that of caspase-9 gene by 3.0±46.29 (P<0.001) in HT29 cell lines treated with TiO₂ nanoparticles for 24 hours. The results of DAPI staining and flow cytometry also confirmed apoptosis in HT29 cells.

Conclusion: According to the obtained results, TiO₂ nanoparticles can be recommended as prospective medicinal candidates for pharmaceutical purposes, although further studies are required in this field.

Keywords: TiO₂ nanoparticle, colon cancer, apoptosis, real time PCR, flow cytometry

©Iran South Med J.All right reserved

Cite this article as: Shokrolahi F, Aliasgari E, Mirzaie A. Cytotoxic Effects of Titanium Dioxide Nanoparticles on Colon Cancer Cell Line (HT29) and Analysis of Caspase-3 and 9 Gene Expression Using Real Time PCR and Flow Cytometry. Iran South Med J 2019;21(6):426-438

Copyright © 2019 Shokrolahi, et al This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-noncommercial 4.0 International License which permits copy and redistribute the material just in noncommercial usages, provided the original work is properly cited.

**Address for correspondence: Department of Biology, East Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
E.mail: ealiasgari@iauet.ac.ir

*ORCID: 0000-0002-1708-8868

**ORCID: 0000-0003-0512-4224

Website: <http://bpums.ac.ir>

Journal Address: <http://ismj.bpums.ac.ir>